ഏലിയാ സ്ലീവാ മൂശ - പത്താം ഞായർ

മത്താ. 8:23-34

വചന സന്ദേശം: റവ. ഫാ. വർഗ്ഗീസ് പൊട്ടയ്ക്കൽ

1. "ഇവൻ ആര്?" വീശിയടിച്ച ഉഗ്രമായ കൊടുങ്കാറ്റിനെയും പ്രക്ഷുബ്ധമായ കടലിനെയും ശാന്തമാക്കിയ ഈ അമാനുഷശക്തിയുടെ ഉടമ ആരെന്നാണ് ചോദ്യം. ശിഷ്യർക്ക് ഉത്തരം കണ്ടെത്താനായില്ല. ഓർമ്മിക്കണം, കൂടെ നടന്ന് ഗുരുവിനെ അക്ഷരശ്ശഃ അനുഗമിച്ചവരാണ് അവർ. എന്നാൽ, അപകടകാരികളായ രണ്ട് പിശാചുബാധിതരെ സുവിശേഷം പരിചയപ്പെടുത്തുന്നു. ശവക്കല്ലറകളിൽനിന്ന് ഇറങ്ങിവന്ന അവരാണ് ഈ ചോദ്യത്തിന് ഉത്തരം നല്കുന്നത്: നീ "ദൈവപുത്രൻ." സുവിശേഷത്തിന്റെ സൂചന വളരെ വ്യക്തമാണ്. കൂടെനടന്നതുകൊണ്ടു മാത്രം കാര്യമില്ല, അതിനപ്പുറത്തേയ്ക്കുള്ള ബന്ധത്തിലേക്ക് വളരണം. എന്നാലേ യഥാർത്ഥ ശിഷ്യനാകൂ. ബന്ധത്തിന്റെ വേരു പാകേണ്ടത് തൊലിപ്പുറത്തല്ല, ഹൃദയത്തിലാണ്.

"യേശു എനിക്കാരാണ്?" ഈ ചോദ്യം ജീവിതത്തിലെ വിവധ സാഹചര്യങ്ങളിൽ ഞാൻ എന്നോടുതന്നെ ചോദിക്കണം. ജീവിതാനുഭവങ്ങളോ, രോഗങ്ങളോ, വേദനകളോ, പ്രതിസന്ധികളോ, ദുരന്തങ്ങളോ ഒക്കെയാകാംഈ ചോദ്യമുയർത്തുന്നത്. ബുദ്ധികൊണ്ടല്ല, ഹൃദയംകൊണ്ടുവേണം ഉത്തരം കൊടുക്കാൻ. ഞാൻ അനുഭവിച്ചറിഞ്ഞ യേശു ആരെന്നതാണ് ചോദ്യത്തിന്റെ കാതൽ.

തിരയിലുലയുന്ന തോണിയിൽ അമരത്തു തലചായ്ച്ചുറങ്ങുന്ന യേശു, പ്രകൃതിയുടെ പരാക്രമങ്ങൾ അറിഞ്ഞില്ലായെന്ന് കരുതാനാവില്ല. അവിടുന്ന് കാത്തിരുന്നുകാണും, ശിഷ്യരുടെ വിശ്വാസത്തിന്റെ ആഴം എത്രയുണ്ടെന്ന് അവരെത്തന്നെ ബോധ്യപ്പെടുത്താൻ. 'ഉഗ്രമായ കൊടുങ്കാറ്റും' 'തോണി മുങ്ങത്തക്കവിധമുള്ള തിര'യും 'ഞങ്ങൾ ഇതാ നശിക്കുന്നു' എന്ന വിലാപവും കടലിൽ ഉടലെടുത്ത ഭയാനകതയെ വരച്ചുകാട്ടുന്നു. യേശു കൂടെയുള്ളപ്പോഴും ശിഷ്യർക്ക് ഉൾക്കിടിലം. യേശു കാറ്റിനെയും കടലിനെയും ശാസിച്ചപ്പോൾ 'വലിയ ശാന്തതയുണ്ടായി'. ശിഷ്യർ 'ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു'. അപ്പോഴാണ് അവർ ചിന്തിക്കുന്നത് 'ഇവൻ ആര്?' ഇത് ശിഷ്യരുടെ ജീവിതത്തിൽ കാതലായ മാറ്റം ഉണ്ടാക്കിക്കാണും. പിന്നീടുള്ള അവരുടെ ജീവിതം അത് വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ട്.

ഈ ചോദ്യം എന്നെയും ഗ്രസിക്കണം. യേശു ദൈവപുത്രനെന്ന് ജീവിതത്തിൽ ഏറ്റുപറയേണ്ടവരാണ് യേശു ശിഷ്യർ. ഉറപ്പോടെ അങ്ങിനെ പറയാനുള്ള ക്രിസ്ത്വാനുഭവം എന്നിലുണ്ടോ എന്നതാകട്ടെ നമ്മുടെ ആത്മവിചാരം.

2. വിലമതിക്കാനാവാത്തവനാണ് മനുഷ്യൻ. ഗദറായരുടെ ദേശത്ത് യേശുവിനെ സ്വാഗതം ചെയ്യുന്നത് രണ്ട് പേരാണ്. വളരെ ദയനീയമാണ് അവരുടെ അവസ്ഥ. അവർ ശവക്കല്ലറകളിൽ വസിക്കുന്നു. പിശാചു ബാധിതരാണ്. അപകടകാരികളാണ്. അവർ അട്ടഹസിക്കുന്നു. അവഗണിക്കേണ്ട ജന്മങ്ങളെന്ന് നാം ഓർത്തുപോയേക്കാം. "ഞങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ നീ എന്തിന് ഇടപെടുന്നു" എന്ന ചോദ്യം യേശു അവർക്ക് വിടുതൽ നല്കാൻ ഒരുങ്ങി എന്നതിന്റെ സൂചനയാകാം. യേശുവിന് അങ്ങിനെ ചെയ്യാനേ പറ്റൂ, കാരണം തിന്മയുടെ അടിമത്തത്തിൽനിന്ന് ഒരാൾക്ക് വിടുതൽ നല്കേണ്ടതുണ്ടെങ്കിൽ അതിന് കാലവിളംബം വരുത്തിക്കൂട എന്നത് ദൈവത്തിന്റെ

താല്പര്യമാണ്. മാത്രവുമല്ല, അതിനുവേണ്ടി എന്ത് വിലകൊടുക്കേണ്ടതുണ്ടെങ്കിലും അത് അധികമല്ല എന്നതാണ് അവിടുത്തെ നിലപാട്.

പിശാചുബാധിതരെ സുഖപ്പെടുത്തിയപ്പോൾ പിശാചുക്കളെ അടുത്തുള്ള പന്നിക്കൂട്ടത്തിലേയ്ക്കയച്ചു എന്ന് സുവിശേഷം പറയുന്നു. അത് രണ്ടായിരം പന്നികളായിരുന്നു എന്ന് മർക്കോസും വലിയ പന്നിക്കൂട്ടമായിരുന്നു എന്ന് മത്തായി, ലൂക്ക സുവിശേഷകന്മാരും പറയുന്നു. രണ്ടു പേർക്കുവേണ്ടി ഇത്ര വലിയ പന്നിക്കൂട്ടത്തെ നഷ്ട പ്പെടുത്തണോ? പലരുടെയും ഉപജീവനമാർഗ്ഗവും നശിപ്പിച്ചിട്ടുവേണോ രണ്ടു പേർക്ക് സൗഖ്യം നല്കാൻ? ഒരു പട്ട ണത്തിന്റെ മുഴുവൻ എതിർപ്പ് ഏറ്റുവാങ്ങണോ? യേശു പറയും നീ എനിക്ക് പ്രിയപ്പെട്ടവനാണ്. ഓരോരുത്തരും എനിക്ക് വിലപ്പെട്ടവരാണ്. അമ്മയുടെ ഉദരത്തിൽ ഉരുവാകുന്നതിനു മുമ്പേ എന്നെ അറിഞ്ഞവൻ എന്നും എന്നെ വിലയേറിയവനായി കാണുന്നു. അതിനാൽ ഒരു മനുഷ്യവ്യക്തിയുടെ നന്മയ്ക്കുവേണ്ടി എത്ര വലിയ നഷ്ടം ഏറ്റുവാങ്ങേണ്ടി വന്നാലും അത് അധികമാവില്ല എന്നതാണ് യേശു ചിന്ത.

മനുഷ്യനു തന്റെ വിലയറിയാത്തതാണ് ഇന്നിന്റെ ഏറ്റവും വലിയ രോഗം. തന്റെ വിലയറിയുന്നവൻ മറ്റുള്ള വരെയും ആദരിക്കും അംഗീകരിക്കും. സഭാപിതാവായ ലിയോൺസിലെ ഇരണേവൂസിന്റെ ങമി ഊഹഹ്യ മഹശ്ല ശ വേല ഴഹീ്യ ീള ഏീറ എന്ന സൂക്തം നമുക്ക് നൽകുന്ന ദർശനം അദ്വിദീയമാണ്. തന്റെ ജീവിതത്തിലൂടെ ദൈവമഹത്വം പ്രകാശിപ്പിക്കേണ്ടവനാണ് മനുഷ്യൻ എന്ന ചിന്ത നന്മയുടെ വഴിയിൽ നമ്മെ കർമ്മനിരതരാക്കും. അത് തിന്മയെ ചെറുത്തു തോല്പിക്കാനുള്ള ഊർജ്ജവും പ്രദാനം ചെയ്യും. ഈ ശക്തി കണ്ടെത്താനുള്ള ശ്രമമാ കട്ടെ ക്രൈസ്തവ ജീവിതം. അത് സമൂഹത്തിൽ നന്മയുടെ നിലയ്ക്കാത്ത പ്രവാഹമാകണം. മാറ്റത്തിനുള്ള ആഹ്വാനമാകണം, പാത തെളിച്ചുതരണം. അപരന്റെ നന്മയെക്കുറിച്ചുള്ള ചിന്ത കൂടാതെ ഞാൻ ഏർപ്പെടുന്ന എല്ലാ പ്രവർത്തികളിലും ഉപഭോഗ സംസ്കാരത്തിന്റെയും മൂല്യശോഷണത്തിന്റെയും സങ്കുചിത ചിന്തയുടെയും അതിപ്രസരമുണ്ട്. നമ്മുടെ എല്ലാ പ്രവർത്തികളും നന്മയുടെ ചന്തമുള്ളതാകണം, ദൈവത്തിന്റെ കൈയ്യൊപ്പു പതിഞ്ഞതുമാകണം.

3. നന്മയെ അംഗീകരിക്കുക. കൂടെ നടന്ന് ഗുരുവിനെ അറിഞ്ഞവർക്കു ഗുരുവിന്റെ തനതാത്മകത വ്യക്തമായി മനസ്സിലായോ എന്ന് സംശയം. എന്നാൽ, ശവകുടീരങ്ങളിൽ വസിക്കുന്ന അപകടകാരികൾ യേശുവിൽ ദൈവപുത്രനെ തിരിച്ചറിയുന്നു. നന്മയുടെ ഉറവിടം എവിടെയാണെന്നുള്ളതല്ല, നന്മയാണെങ്കിൽ അംഗീകരിക്ക ണം. അതാണിന്നിന്റെ വെല്ലുവിളി. ആളും തരവും നോക്കി മാത്രം നന്മയെ അംഗീകരിക്കുന്ന സാംസ്കാരിക അപ ജയത്തിന് മാറ്റം വരേണ്ടത് നമ്മിലൂടെയാണ്. 'പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ മെരുക്കാൻ ശ്രമിക്കരുത് എന്ന ഫ്രാൻസിസ് പാപ്പയുടെ ഓർമ്മപ്പെടുത്തലും ഇത്തരുണത്തിൽ സ്മരണീയമാണ്.

നന്മയുടെ കുറവല്ല, നന്മയെ അംഗീകരിക്കാൻ കഴിയുന്ന സൗഷ്ഠവം നമുക്ക് നഷ്ടപ്പെടുന്നതാണ് പ്രശ്നം. മാതാപിതാക്കൾ പ്രായമായി എന്നതുകൊണ്ടുമാത്രം അവരിലെ നന്മ നഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല. എന്നേക്കൾ പ്രായത്തി ലോ, അറിവിലോ, സ്ഥാനത്തിലോ കുറഞ്ഞവരായതുകൊണ്ടുമാത്രം മറ്റുള്ളവരിൽ നന്മ ഇല്ലാതെ വരികയില്ല. നന്മ യുടെ ഉറവകൾ നഷ്ടപ്പെടുത്താതിരിക്കുക. നന്മയുടെ ലാവണ്യം നമ്മുടെ ക്രൈസ്തവ ജീവിതത്തെ എന്നും ഉദാ ത്തമാക്കട്ടെ!